

Forudbetalingsbestemmelsen i § 72 er ogsaa i det væsentlige i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler, og Bestemmelsen i § 73 stemmer med Udkastets §§ 17, 26 og 33.

Fjerde Afsnit.

Betalingen for Forkyndelser og Oplæsning ved Kirkestævne samt til Vidner ved Retshandlinger, Syns- og Skønsmand.

Dette Afsnit afviger kun deri fra det tidligere Forslags 5te Afsnit, at der i §§ 74 og 75 er foretaget nogle smaa Ændringer, der ere nødvendiggjorte ved Forslaget om Forligsmæglingens Henlæggelse til Retten og ved Forslaget om vedvarende at behandle de privat forfulgte Straffesager i den borgerlige Retsplejes Former, hvorhos Reglen i § 78 om Dagpenge til Stævningmænd er ændret efter det i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje i lignende Tilfælde givne Forbillede.

Om dette Afsnit udtales i den tidligere Kommissions Betænkning i det væsentlige følgende:

I Udkastene til Lov om den borgerlige Retspleje og Lov om Strafferetsplejen er det Forudsætningen, at der skal være et vist Antal Stævningmænd og Retsbude til at foretage Forkyndelser, og i Overensstemmelse hermed er der i Udkast til Lov om Domsmagtens Ordning m. m. (§ 42) truffet de fornødne Bestemmelser om deres Ansættelse. Efter den Ordning, som her er truffen, kan der formentlig ikke være Tale om at gøre Stævningmandshvervet som efter den gældende Ret til et borgerligt Ombud, og da der til enhver Stævning skal benyttes to Mand, og der kan benyttes en hvilken som helst Stævningmand i hele Retskredsen, er det formentlig nødvendigt at forhøje Betalingen til dem for at faa dertil egnede Individuer. For at ikke Befordringsudgifter i mangfoldige Tilfælde skulle komme til, har man troet, at det maa blive nødvendigt, at der i hvert Sogn ansættes i det mindste 2 Stævningmænd. Den Vej, Kommissionen har troet at burde gaa for at tilsikre Stævningmændene en passende Indtægt, er den, at der dels tillægges dem Betaling ogsaa for Forkyndelser i offentlige og beneficerede

Sager, hvilke nu skulle udføres uden Betaling, dels i det hele fastsættes en noget højere Betaling end den dem efter den gældende Ret tilkommende. Medens Betalingen for Forkyndelse af en Indkaldelse til Forligsmægling i Udkastets § 74 ikkun er sat ubetydeligt op, se Pl. af 9de Juli 1819 og Lov 10de Maj 1854 § 76, er der i § 75 derimod sat en ikke lidet højere Betaling for de der omhandlede Forkyndelser end den i Sportelreglementets § 146 foreskrevne. Dog har man troet i Lighed med den gældende Ret at burde fastsætte en modereret Betaling for Forkyndelser i mindre Gældssager, jfr. Sportelreglementets § 146, Pl. 1ste Maj 1822 § 4 a, Pl. 28de Februar 1845 § 1 og Erdg. 6te August 1824 § 8 A, Nr. 2, og B.

Den i § 75, 2det Stykke, fastsatte Betaling er kun forhøjet ubetydeligt fra den ifølge Lov om Udpantning m. m. af 29de Marts 1873 § 14 gældende.

Da Retsbudene have fast Løn som saadanne og altid kunne paaregne et større Antal Forretninger end Stævningmanden i et Landsogn, har man i § 75, sidste Stykke, troet at burde nedsætte Betalingen for Forkyndelser, foretagne af dem, til det halve, med Undtagelse af Betalingen for den i Slutningen af 2det Stykke ommeldte Forkyndelse.

Reglen i § 76 stemmer i det hele med den gældende Ret, se Sportelreglementets § 146, Pl. 28de Februar 1845 § 2 og Kancl. Skr. 27de Oktober 1821.

Foruden de oven for nævnte Forkyndelser paahviler der Stævningmændene at foretage mangfoldige andre, saasom Tilsigelser til Møde for Landvæsens- og Overlandvæsenkommissioner, Tilsigelser og Forkyndelser i Hegnssager o. s. v.; men Bestemmelserne om Betaling herfor ligge formentlig uden for nærværende Udkast. Derimod har man paa Grund af den lignende Bestemmelse i Sportelreglementets § 146, sidste Stykke, anset det for rettest at optage en Regel som den i § 77.

Hvad angaar de i nærværende Udkasts §§ 74, 75, 2det Stykke, og 77 omtalte Forkyndelser har Kommissionen troet ikke at burde udstrække Stævningmændenes Forpligtelse i den nævnte Henseende ud over det Sogn eller den Købstad, i hvilken Stævningmændene bo.

Det synes selvfølgelig, at der bør tillægges Stævningmændene, der kunne komme til at foretage Forkyndelser i lang Afstand fra deres Bolig, Befordringsgodtgørelse for længere Afstande, og man har anset det for rettest at fastsætte Godtgø-